

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 109. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1832_502A-txt-shoot-idm5140/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Seer I Blodtørstige,
Som Jesus mys ombragte,
Som Ham paa Korset strafte,
Seer Jesum levende!

Med Lov vor Mund udbrøder
Om Jesu Herlighed,
Det hele Land sig fryder,
Fordi Hans Ord er skeet,
Eit Løfte holdt Han vist;
Ehi svinger alle Munde
Af dybe Hjertens Grunde:
Laf skee Dig, Herre Christ!

O, mægtig Seier: Herre,
Som Hjendens hele Magt,
Dit store Navn til Vre,
Har under Fodder lagt,
Hjælp os at kæmpe saa,
At, naar vor Strid har Ende,
Vi Palmer kan i Hænde
Dg Seiers: Krone faae!

No. 34.

Mel. Nu velan, vær frisk tilvode.

Som den gyldne Soel frembrøder
Gjennem den fulsorte Sky,
Dg sin Straale=Glans udskyder,
Indtil Mørk' og Mulm maae flye:
Saa min Jesus af Sin Grav,
Af det dybe Dødens Hav,
Opstod herlig fra de Døde
I en Paaske: Morgen: Tiode.

Laf, o store Seier: Herre!
Laf, o Livsens Himmel: Helt,
Som ei Døden kunde spærre
I det helved: mørke Lest!
Laf, fordi at op Du stod,
Dg fik Døden under Fod!
Ingen Lunge kan den Glæde
Med tilbørlig Lov udvælde!

Jeg kan finde i mit Hjerte,
At min Sjæl har Trost deraf,
Som kan lindre al min Smerte,

Naar jeg mindes kun Din Grav,
 Hvor med Engle-Vagt Du laae,
 Lændte Lys i mørke Braa,
 Og stod op med Kraft og Væ:
 Hvad kan større Glæde være!

Snubler jeg paa glatte Veie,
 Synker jeg i Armod ned,
 Ligger jeg paa Eyge-Leie,
 Baandes jeg i Udselhed,
 Ligger jeg fortrængt, forhadt,
 Og af Verden slet forladt,
 Skal jeg Huus i Graven tage,
 D, der er dog Haab tilbage!

Synd og Død og alle Pile,
 Som af Satan skydes kan,
 Ligger brudte ved Din Hvile,
 Udi Gravens mørke Land!
 Der begrov Du dem, og gav
 Mig en sikker Troste-Stav,
 At, til Din Opreisnings Væ,
 Jeg skal Seiers-Palmen bære!

Søde Jesu, giv mig Raade
 Ved Din gode Hellig-Aand,
 At jeg saa min Gang kan raade,
 Og veiledes ved Din Haand,
 At jeg ei skal falde hen
 Udi Dødens Svælg igjen,
 Hvoraf Du engang mig rykte,
 Der Du Døden undertrykte!

No. 35.

Mel. Fryd Dig, Du Christi Brud.

O Sjæl, bryd Sønnen af,
 Og hast til Jesu Grav!
 Han gik for Dig i Døden,
 Som Soel i Aften-Røden;
 Men staaer nu op med Væ:
 Guds Navn velstignet være!

Bort, du besejled' Steen,
 Som glemmer Jesu Væ,
 Du kaus' Ham ei indlukke.

